

en fondsdannelse, der kan bidrage til at skabe de økonomiske forudsætninger for en udbygning af de sociale pensioner.

Der stilles således forslag om, at staten opretter en social pensionsfond. Opbygningen af fonden skal ske ved opkrævning af et særligt folkepensionsbidrag og ved henlæggelser af fondens renteindtægter. Endvidere foreslås det til fonden at henlægge det beløb på 216 mill. kr., der indestår i Danmarks Nationalbank på statens konto for invalide- og folkepension. Til denne konto er i skatteårene 1963-64 og 1964-65 i henhold til lov nr. 99 af 20. marts 1963 (Folketingstidende 1962-63, FF sp. 2951 og 3449, tillæg A, sp. 905, tillæg B, sp. 429, tillæg C, sp. 161) hensat en del af folkepensionsbidraget med henblik på anvendelse i forbindelse med en senere udbygning af folkepensionen. Fonden foreslås bestyret af socialministeren og finansministeren, og midlerne foreslås anbragt i obligationer. Man har herved haft for øje, at fondsadministrationen bør være så enkel og så lidt udgiftskrævende som mulig.

Det særlige folkepensionsbidrag foreslås opkrævet efter samme regler som det gældende folkepensionsbidrag efter folkepensionslovens § 34. Bidraget skal således beregnes som en procentdel af skala-indkomsten, og det skal opkræves sammen med og efter samme regler som indkomstskatten til staten. Der stilles dog forslag om, at personer, der har nået den almindelige pensionsalder i folkepensionsloven på 67 år, fritages for det særlige folkepensionsbidrag. En sådan fritagelse for bidrag må anses for rimelig under hensyn til, at det her drejer sig om en særskilt finansieret tillægspension, der først kommer til udbetaling gradvis og efter en årrække.

Bidraget foreslås sat til 2 pct. af skala-indkomsten. Denne sats skal dog først gælde fra 1974, medens der i de første 3 år (1971-73) kun opkræves et bidrag på 1 pct.

Fondsopsamlingen må ske gennem nogle år, før end udbetalingen af tillægspension kan begynde. Det skyldes dels det opsparingsformål, fonden skal tjene, dels at renteafkastet må have nået en vis størrelse. Det forudsættes derfor, at udbetalingen af tillægspension påbegyndes i 1976, og at tillægspensionen gennemføres gradvis i 3 etaper, således at der fra 1976 ydes en tillægspension til alle, der oppebærer folkepension, invalidepension eller enkepension, svarende til $\frac{1}{3}$ af de endelige pensioner, at tillægspensionen fra 1979 forhøjes til $\frac{2}{3}$ af de endelige beløb, og at tillægspensionen fra 1982 ydes med det fulde beløb. Tillægspensionens størrelse forudsættes fastsat således, at der fra 1982 til finansieringen medgår hele det særlige folkepensionsbidrag samt en passende del af fondens renteindtægter.

Resten af fondens renteindtægter forudsættes henlagt til fonden. En sådan henlæggelse må anses for nødvendig, såfremt ordningen fortsat skal holdes i balance, når det lægges til grund, at tillægspensionerne skal reguleres i takt med løn- eller indkomstniveauet i lighed med de sociale pensioner.

Den endelige fastsættelse af tillægspensionens størrelse kan imidlertid først ske, når udbetalingerne skal påbegyndes. Ved den endelige udformning af tillægspensionen, herunder af dens organisatoriske opbygning, må indgå såvel overvejelserne i socialreformkommissionen som de oplysninger, der foreligger til den tid, bl. a. om fondens størrelse, om provenuet af det særlige folkepensionsbidrag og om antallet af pensionister. Det foreslås derfor, at det fastsættes i loven, at der i folketingsåret 1974-75 skal fremsættes forslag til lov om en gradvis gennemførelse af tillægspension fra 1976, således at der i denne forbindelse træffes bestemmelse om tillægspensionens størrelse. Når tillægspensionen fortsat skal kunne hvile i sig selv, kan det også senere hen blive nødvendigt at foretage justeringer af tillægspensionens størrelse ud over en regulering efter løn- eller indkomstniveauet.

På grundlag af det nuværende indkomst- og prisniveau er foretaget en beregning over fondsudviklingen, som er vist nedenfor. Det særlige folkepensionsbidrag antages herefter at ville indbringe 480 mill. kr. årlig i 1971, 72 og 73 med en bidragssats på 1 pct. og 960 mill. kr. årlig fra 1974 med en bidragssats på 2 pct. Den anvendte fremgangsmåde, hvorefter provenuet af et bidrag på 1 pct. holdes uændret fra år til år, uanset at det naturligvis vil stige, især på grund af pris- og lønstigninger, må anses for mest praktisk til illustration af ordningen, idet man derigennem kan vise størrelsen af tillægspensionerne, således at de direkte er sammenlignelige med de nuværende pensioner. Da renteafkastet fremtidig forudsættes at skulle være en del af finansieringen, må man sikre, at de renter, der regnes med, værdimæssigt kan sammenholdes med bidraget. Dette kan kun ske, såfremt man forlods af renten hvert år tillægger fonden et beløb svarende til årets lønstigning. Kun den del af renteindtægten, der ligger herudover, bidrager til egentlig forhøjelse af fonden, eller kan anvendes til udbetaling, d.v.s. til forbedring af pensionerne. I det følgende forudsættes der en sådan restrente på 4 pct., medens den øvrige rente går til opretholdelse af fondens størrelse efter lønniveauændringerne. Fondsstørrelsen er angivet ekskl. den del af rentetilskrivningen, der går til opretholdelse af størrelsen i forhold til lønniveau, idet fonden herved direkte lader sig bedømme efter de for tiden gældende økonomiske forhold. Under samme forud-